

بررسی تکرار پذیری آزمون کیفیت حرکات اندام فوقانی در کودکان فلج مغزی

نازیلا اکبر فهیمی^{*}، مسعود غریب^۱، سیدعلی حسینی^۲، مسعود صالحی^۳، مهدی رمضانی^۴ و حید راشدی^۵

چکیده

هدف: هدف این پژوهش، بررسی تکرار پذیری اینتر ریتر، اینتر ریتر با و بدون فیلمبرداری آزمون کیفیت حرکات اندام فوقانی در کودکان فلج مغزی اسپاستیک بود.

روش بررسی: در یک مطالعه مقطعی به اعتبار سننجی پرسشنامه کیفیت مهارت‌های اندام فوقانی در کودکان فلح مغزی پرداخته شد. ۵۰ کودک فلح مغزی نیمه بدن ۱۹-۹۵ ماهه با میانگین سنی $61/31 \pm 25/7$ ماه از انتخاب غیرتصادفی در دسترس در مطالعه شرکت کردند. پس از کسب رضایت از والدین ارزیابی اینتر ریتر در یک جلسه انجام و ارزیابی اینتر ریتر ۱۰ روز بعد همراه با فیلمبرداری انجام شد. سپس آزمونگر سوم با مشاهده فیلم ۴۶ کودک از ۵۰ کودک، ارزیابی مجدد نمود. از آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن (ICC) برای تکرارپذیری اینتر ریتر، اینتر ریتر با و بدون فیلمبرداری و سیستم طبقه بندی عملکردی حرکات درشت ۶۶ جهت تعیین عملکرد کودک استفاده گردید.

یافته‌ها: همبستگی اینتر ریتر ($0/774 - 0/996$) و همبستگی اینتر ریتر بدون فیلمبرداری ($0/998 - 0/630$) و با فیلمبرداری بین آزمونگران اول و سوم ($0/710 - 0/974$) و دوم و سوم ($0/652 - 0/938$) در خرده مقیاس‌ها و نمره کلی پرسشنامه با مقدار احتمال ($P < 0/01$) بود.

نتیجه گیری: تکرارپذیری اینتر ریتر و اینتر ریتر با و بدون فیلمبرداری آزمون کیفیت مهارت‌های اندام فوقانی در کودکان فلح مغزی بالا است و بنابراین به عنوان یک آزمون معتر برای ارزیابی کیفیت حرکات اندام فوقانی این کودکان پیشنهاد می‌شود.

کلیدواژه‌ها: فلح مغزی، آزمون کیفیت مهارت‌های اندام فوقانی، تکرار پذیری

- ۱- دانشجوی دکتری کاردemanی گروه آموزشی کاردemanی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ۲- کارشناس ارشد کاردemanی، مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب اطفال دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ۳- استاد یار مرکز تحقیقات توانبخشی اعصاب اطفال، گروه آموزشی کاردemanی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ۴- دکترای آمار زیستی، استادیار گروه آمار زیستی دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پژوهشکی دانشگاه علوم پژوهشی تهران
- ۵- کارشناس ارشد آناتومی
- ۶- کارشناس ارشد مدیریت توانبخشی، دانشگاه علوم پژوهشکی همدان

دریافت مقاله: ۸۹/۶/۶
پذیرش مقاله: ۹۰/۱۲/۸

* آدرس نویسنده مسئول:
تهران، اوین، بلوار دانشجو، خ
کودکیار، دانشگاه علوم بهزیستی و
توانبخشی، مرکز تحقیقات توانبخشی
اعصاب اطفال

** تلفن: ۰۲۱۸۰۰۹۹
* رایانامه:
gharib_masoud@yahoo.com

مقدمه

آزمون با میانگین سنی ۸ تا ۱۰ سال آزمون شدند (۱۲) و آزمون حرکات ریز رشد حرکتی پی بادی برای کودکان با اختلالات رشدی مختلف بین سنین ۲ تا ۶ سال تکرار پذیر است (۱۳). این بدان معناست که دقیقاً مشخص نیست که این آزمون‌ها برای کودکان فلچ مغزی مناسب باشد.

رزنام و همکارانش، متوجه اندازه‌گیری‌هایی که حساس به تغییرات بالینی در عملکرد اندام فوقانی کودکان فلچ مغزی بود، شدند (۱۴). این موجب ترغیب محققان به ایجاد دو آزمون برای ارزیابی عملکرد اندام فوقانی شد که شامل، آزمون ارزیابی کیفیت مهارت‌های اندام فوقانی (QUEST)^{۱۵} (۱۵) و ارزیابی یکطرفه عملکرد اندام فوقانی ملبورن^۷ (۱۶). هر دو آزمون ویژه و معتبر برای کودکان فلچ مغزی است و ترکیبی از آسیب و عملکرد را می‌سنجد. ارزیابی ملبورن می‌تواند برای کودکان ۵ تا ۱۵ سال استفاده شود. ولی QUEST توانایی ارزیابی کودکان از سن ۱۸ ماهگی تا ۸ سالگی را دارد.

ما در این مطالعه روی QUEST متمرکز شدیم زیرا بخشی از تحقیقات به انجام مداخلات زود هنگام مرتبط است. این آزمون در سال ۱۹۹۱ توسط دمتو و همکارانش در کانادا ساخته شد.

حرکات مجزا (۶۴ خرده مقیاس)، گرفتن (۲۴ خرده مقیاس)، تحمل وزن (۵۰ خرده مقیاس) و باز کردن حفاظتی (۳۶ خرده مقیاس)^۴ بخش آزمون می‌باشند و در هر بخش معیار برای انجام حرکات به خوبی توضیح داده شده است. نمرات در تمام خرده مقیاس‌ها به صورت (بله)، (خیر)، (تست نشد) است. نمرات برای هر بخش با یک فرمول محاسبه می‌شود که موردهای تست نشده را جبران می‌کند. نمرات هر بخش از ۰ تا ۱۰۰ و تا ۲ رقم اعشار محاسبه می‌شود. نمره کلی آزمون از مجموع نمرات همه حوزه‌ها تقسیم بر تعداد حوزه‌ها به دست می‌آید. احساسات ذهنی مشاهده‌گر، رفتار کودک در طول زمان ارزیابی و میزان اسپاستیسیتی به طور جداگانه‌ای ثبت می‌شود. این احساسات در نمره‌گذاری آزمون اثری ندارد و بنابراین، در پایایی آزمون نیز تأثیری نمی‌گذارد.

در این آزمون یک ارزیابی کمی از عملکرد دست به دنبال آسیب نورولوژیک اولیه فراهم می‌آید. آزمون تکرار پذیر، حساس و مفید برای کودکان فلچ مغزی اسپاستیک است. آزمون برای کودکان ۱۸ ماهه تا ۸ ساله مناسب است (۲۰، ۱۷، ۱۴، ۱۱، ۶).

تا کنون پایایی‌هایی که در مورد این آزمون صورت پذیرفته بر اساس نمرات کلی هر بخش و همبستگی بین آنها بوده است (۱۰، ۱۳-۱۴) در کشور ما نیز این آزمون توسط غریب و همکاران با حجم نمونه پایین و بررسی تکرار پذیری این دو

فلچ مغزی طیفی از سندروم‌های غیر پیشرونده آسیب حرکتی و وضعیتی است که شایع ترین علل ناتوانی حرکتی در دوران کودکی به شمار می‌رود. این اختلال ناشی از آسیب به سیستم اعصاب مرکزی در حال رشد است (۱).

تعیین نوع درمان و برنامه درمانی برای کودکان فلچ مغزی با توجه به هزینه‌ها و رویکردهای گوناگون، و به دنبال آن ارزشیابی تأثیر درمان بویژه اندازه‌گیری کارکرد حرکتی این کودکان بسیار مهم است و بی شک برای تعیین ارزشیابی تأثیر مداخلات درمانی به یک وسیله پایا نیاز است.

محدودیت در ابزارهای در دسترس برای ارزشیابی کارکرد حرکتی منجر به فقدان شواهد کافی در ثبت بهبودی این کودکان شده است، زیرا بیشتر ابزارها صرفاً برای کودکان طبیعی توسعه یافته‌اند و بیشتر آنها آزمایش شده‌اند، به جای اینکه مناسب بودن روایی، تکرار پذیری و تأثیرپذیری شان تأیید شود (۳-۶). عملکرد اندام فوقانی در کودکان فلچ مغزی چه از لحاظ نوع مداخلات درمانی و چه از لحاظ نوع ارزشیابی همواره مورد علاقه محققین بوده و هست.

ابزارهای ارزیابی موجود جهت عملکرد اندام فوقانی در کودکان فلچ مغزی بیشتر شامل قدرت، تحرک و یا حس هستند (۷-۸). مشلاً ارزیابی قدرت از طریق سیستم تعديل یافته آشور ث^۱ (۹) و سایر اسپاستیسیتی از طریق سیستم تعديل یافته آشور ث^۱ (۹) و سایر ارزیابی‌ها که شامل استروگنوزیس^۲ و تمایز بین دو نقطه^۳ است (۱۰). بیشتر ارزیابی‌های کارکردی جهت بررسی قدرت عضله، دامنه حرکتی مفصل، وضعیت حسی و کارکرد اجرایی دست‌ها برای بزرگسالان ایجاد شده‌اند و سپس برای کودکان فلچ مغزی نیز مورد استفاده قرار گرفت.

به عنوان مثال سند و همکارانش آزمون اصلاح شده توسط تیلر و جبسون که برای بزرگسالان طراحی شده بود را در جمعیت‌های مختلف شامل کودکان میلومنگوسل و ناتوانایی‌های حرکتی بکار برداشت، ارهارت آزمونی را برای بررسی گرفتن دقیق^۴ دست، در کودکان ۰ تا ۶ ساله ناتوان طراحی کرد که از تکرار پذیری و روایی آن اطلاعات کمی در دست است، و معیارهای استفاده شده برای نمره‌دهی هنوز تحت بررسی است (۱۱).

برخی آزمون‌های دیگر نظیر تیلر و جبسون و حرکات ریز رشد حرکتی پی بادی^۵ عملکرد دست را ارزیابی می‌کنند ولی آزمون اول بیشتر برای کودکان ۶ سال و یا بالاتر از آن اعتبار دارد و تنها یک گروه مختلط از ۲۰ کودک ناتوان در طول تکرار پذیری این

1- Modified Ashworth

2- Stregnosis

5- Fine Motor Developmental Motor Pea Body

7- Melbourne Assessment of Unilateral Upper-Limb Function

3- Two Point of Discrimination

6- Quality of Upper Extremity Skills Test

4- Prehention

45 حین انجام آزمون مطالعه شدند. اجرای آزمون حدود ۳۰ تا ۴۵ دقیقه طول کشید. در طول این ده روز کودکان درمان‌های متداول کاردرمانی و فیزیوتراپی را دریافت می‌کردند. فرض شد که این فاصله زمانی (ده روز) برای جلوگیری از تغییرات چشمگیر رشدی به اندازه کافی کوتاه بود. سپس درمانگر دیگر (سوم) با مشاهده فیلم ۴۶ کودک از ۵۰ کودک مورد مطالعه، خرده مقیاس‌ها را نمره دهی نمود (تکرار پذیری با فیلمبرداری). داده‌های بدست آمده از پژوهش با استفاده از نرم افزار آماری اس‌پی‌اس، اس نسخه ۱۶ مورد تحلیل قرار گرفت. به این صورت که از آمار توصیفی، از جمله از میانگین و انحراف معیار و درصد برای نشان دادن ویژگی‌های نمونه استفاده شد و از آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن برای بررسی تکرارپذیری ایتراریتر و ایتر ریتر با و بدون فیلمبرداری استفاده شد.

فرد روا و پایا شده بود (۱۸) که با مروری بر تحقیقات انجام شده در خصوص تکرارپذیری آزمون QUEST می‌توان دید که از چند ارزیاب جهت نمره دهی استفاده شده زیرا آزمون وضعیت‌های گوناگونی از حرکات درشت و ریز و همچنین تنها ۳ حالت (بله)، (خیر)، (تست نشد) را می‌سنجد (۲۰) که انتخاب هر گزینه بستگی به نظر ارزیاب دارد و بنابراین احتمال انتخاب گزینه مناسب را با مشکل مواجه می‌سازد. بر آن شدیدم در این تحقیق با حجم نمونه بالاتر و به منظور افزایش دقت ارزیابی از فیلمبرداری نیز استفاده نمایم تا علاوه بر بررسی همبستگی بین نمرات کلی هر بخش، همبستگی تک تک خرده مقیاس‌ها را نیز بررسی نمایم تا بتوان به طور دقیق مشخص نمود که آزمون‌گر یا آزمون‌گران در کدام بخش یا بخش‌ها اتفاق نظر کمتر و یا بیشتری دارند.

یافته‌ها

از ۵۰ کودکی که در مطالعه شرکت کردند ۲۲ نفر (۴۴ درصد) آنها پسر و مابقی دختر بودند، که ۲۵ کودک دچار فلج مغزی از نوع نیمه بدن و ۱۵ کودک دچار فلج اندام تحتانی و ۱۰ کودک فلح چهار اندام بودند و میانگین سنی آنها $25/7 \pm 61/31$ ماه بود، همچنین قبل از انجام بررسی تکرارپذیری، کودکان از لحاظ سیستم طبقه بندی حرکات درشت ۶۶ مورد بررسی قرار گرفتند که سطح یک ۵۰ درصد و سطح سه ۲۰ درصد و سطح پنج، چهار، دو نیز هر کدام ۱۰ درصد از کل شرکت کنندگان را تشکیل می‌دادند (جدول ۱).

در مرحله دوم ارزیابی (ایتر ریتر)، یک کودک در حوزه باز کردن حفاظتی و کودکی دیگر در حوزه تحمل وزن همکاری مطلوب را نداشتند. نتایج حاکی از همبستگی بالا در خرده مقیاس‌های ایتراریتر (۰/۹۸۱ - ۰/۸۱۲) و نمره کلی ایتراریتر (۰/۹۷۴ - ۰/۹۹۶) و نمره کلی ایترریتر بدون فیلمبرداری (۰/۷۷۱ - ۰/۹۸۱) با مقدار احتمال $P < 0/01$ بود (جدول ۲).

همچنین نتایج همبستگی ایترریتر با فیلمبرداری در خرده مقیاس‌ها، بین ارزیاب اول و سوم (۰/۷۱۰ - ۰/۹۶۴) و نمره کلی، بین ارزیاب اول و سوم (۰/۸۰۲ - ۰/۹۴۸) و خرده مقیاس‌ها، بین ارزیاب دوم و سوم (۰/۶۵۲ - ۰/۹۵۴) و نمره کلی، بین ارزیاب دوم و سوم (۰/۷۴۱ - ۰/۹۳۶) با مقدار احتمال $P < 0/01$ بود (جدول ۳).

روش بررسی

در یک مطالعه مقطعی به اعتبارسنجی پرسشنامه کیفیت مهارت‌های اندام فوقانی در کودکان فلح مغزی پرداخته شد. جامعه آماری این پژوهش کلیه کودکان فلح مغزی اسپاستیک بین سنتین ۹۵-۱۹ ماه مراجعه کننده به چهار مرکز توانبخشی بهار و امید عصر، نور امید، ظفر در تابستان سال ۱۳۸۷ تا پاییز ۱۳۸۹ بود. تعداد این کودکان ۵۵ نفر بودند از بین این تعداد، ۵ کودک به دلیل مشکلات شناختی و ذهنی شدید از مطالعه خارج شدند. در نهایت ۵۰ کودک در مطالعه شرکت کردند، تشخیص نوع فلح مغزی این کودکان توسط پزشک متخصص مغز و اعصاب و سطح کارکردی کودکان بر اساس پرسشنامه سیستم طبقه بندی حرکات درشت ۱۶۶ (۱۹) نیز تعیین گردید. والدین پس از آگاهی از نحوه انجام ارزیابی و حصول اطمینان از هرگونه خطر احتمالی برای کودکانشان با رضایت کامل در مطالعه شرکت کردند. معیارهای ورود به مطالعه شامل: سن ۹۵-۱۹ ماه، ابتلا به فلح مغزی نوع اسپاستیک، توانایی نشستن بدون حمایت و معیارهای خروج شامل: داشتن مشکلات رفتاری، اختلال شناختی، رفتاری و عقب ماندگی ذهنی، اختلال توجه، مشکلات بینایی و شنوایی (نایینا و ناشنو) و انجام جراحی ارتوپدی در یک سال گذشته بود.

ابتدا کودکان انتخاب شده برای مطالعه، یکبار توسط یک ارزیاب (اول) (ایتراریتر) و بار دیگر به فاصله ده روز توسط درمانگر اول و درمانگر دیگر (دوم) به طور همزمان (ایترریتر) همراه با فیلمبرداری (دوربین کانن SX ۲۲۰) از جلو و پشت کودک در

جدول ۱- مشخصات بالینی کودکان شرکت کننده در مطالعه

سن (ماه)	جنسیت	مویث	مذکور	تعداد	درصد	میانگین	انحراف معیار
۶۱/۳۱				۲۲	۴۴	۲۶/۳۱	۲۵/۷
				۲۸	۵۶	۲۸	۵۶
				۲۵	۵۰	۲۵	۵۰
			سطح یک	۵	۱۰	۵	۱۰
			سطح دو	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰
			سطح سه	۵	۱۰	۵	۱۰
			سطح چهار	۵	۱۰	۵	۱۰
			سطح پنج	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰
			فلج چهار اندام	۱۰	۲۰	۱۰	۲۰
			فلج چهار اندام (با درگیری بیشتر اندام تحتانی)	۱۵	۳۰	۱۵	۳۰
			فلج نیمه بدن	۲۵	۵۰	۲۵	۵۰
			نوع فلچ مغزی				
			دراشت (۶۶)				
			سیستم طبقه پندي حرکات				

جدول ۲- ضرایب همبستگی ایتراریتر و ایترریتر بدون فیلمبرداری، آزمون کیفیت مهارت‌های اندام فوکانی

خرده مقیاس QUEST	همبستگی ایتراریتر	همبستگی ایترریتر	ضریب	مقدار احتمال	ضریب	همبستگی ایترریتر	مقدار احتمال	ضریب	مقدار احتمال
شانه			۰/۷۹۹	۰/۰۰۶	۰/۶۶۳	۰/۰۱۳	۰/۰۰۸	۰/۷۳۰	۰/۰۰۸
آرچ			۰/۷۷۴	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۶	۰/۰۱۸	۰/۷۷۶	۰/۰۰۶
حرکات مجرما			۰/۸۰۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۷۱۱	۰/۰۰۱
انگشتان			۰/۸۳۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۷۷۱	۰/۰۰۱
نمراه کلی			۰/۸۱۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۰۵	۰/۰۰۱
مکعب یک اینچی			۰/۹۱۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۰۶	۰/۰۰۱
حبوبات			۰/۹۲۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۰۶	۰/۰۰۱
گرفتن			۰/۹۳۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۰۴	۰/۰۰۱
نمراه کلی			۰/۹۳۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۰۱	۰/۰۰۱
چهار دست و پا			۰/۹۹۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۲۷	۰/۰۰۱
با دسترسی			۰/۹۸۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۳۱	۰/۰۰۱
تحمل وزن			۰/۹۹۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۱۹	۰/۰۰۱
نشسته از پشت			۰/۹۸۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۰۹	۰/۰۰۱
نمراه کلی			۰/۹۸۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۴۱	۰/۰۰۱
نشسته رو به جلو			۰/۹۸۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۲۷	۰/۰۰۱
باز کردن			۰/۹۷۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۸۸	۰/۰۰۱
حافظتشی			۰/۹۸۷	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۸۱	۰/۰۰۱
نمراه کلی			۰/۹۶۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۹۸۱	۰/۰۰۱

جدول ۳- ضرایب همبستگی آزمونگر اول با سوم و آزمونگر دوم با سوم (فیلمبرداری)، آزمون کیفیت مهارت‌های اندام فوچانی

همبستگی آزموننگر دوم با سوم		همبستگی آزموننگر اول با سوم		خرده مقیاس QUEST	
مقدار احتمال	ضریب	مقدار احتمال	ضریب		
۰/۰۱۳	۰/۶۲۵	۰/۰۰۶	۰/۹۷۰	شانه	
۰/۰۰۸	۰/۷۴۶	۰/۰۰۹	۰/۷۲۳	حرکات مجزا	آرنج
۰/۰۰۶	۰/۸۷۶	۰/۰۰۲	۰/۸۰۶		مج
۰/۰۱۸	۰/۷۱۱	۰/۰۱۸	۰/۷۱۰		انگشتان
۰/۰۰۷	۰/۷۴۱	۰/۰۰۲	۰/۸۰۲		نمره کلی
۰/۰۰۱	۰/۸۳۱	۰/۰۰۱	۰/۸۲۴		مکعب یک اینچی
۰/۰۰۲	۰/۸۰۸	۰/۰۰۶	۰/۷۸۱		حیوبیات
۰/۰۰۱	۰/۸۲۸	۰/۰۰۱	۰/۸۵۶		مداد
۰/۰۰۱	۰/۸۱۲	۰/۰۰۱	۰/۸۱۳		نمره کلی
گرفتن					
۰/۰۰۱	۰/۹۱۴	۰/۰۰۱	۰/۹۰۵	چهار دست و پا	
۰/۰۰۱	۰/۹۳۸	۰/۰۰۱	۰/۹۵۷	پا دسترسی	
۰/۰۰۱	۰/۹۲۱	۰/۰۰۱	۰/۹۷۴	تحمل وزن	نشسته رو به جلو
۰/۰۰۱	۰/۹۱۲	۰/۰۰۱	۰/۹۴۳		نشسته به پهلو
۰/۰۰۱	۰/۹۳۸	۰/۰۰۱	۰/۹۶۳		نشسته از پشت
۰/۰۰۱	۰/۹۰۲	۰/۰۰۱	۰/۹۴۸		نمره کلی
باز کردن حفاظتی					
۰/۰۰۱	۰/۹۳۵	۰/۰۰۱	۰/۹۴۶	نشسته رو به جلو	
۰/۰۰۱	۰/۹۰۴	۰/۰۰۱	۰/۹۳۶	نشسته به پهلو	
۰/۰۰۱	۰/۹۲۵	۰/۰۰۱	۰/۹۴۱	نشسته از پشت	
۰/۰۰۱	۰/۹۲۶	۰/۰۰۱	۰/۹۲۹	نمره کلی	

آنچه که در این مطالعه حائز اهمیت است همبستگی بسیار بالایی است که در خرده مقیاس‌های گرفتن، تحمل وزن و باز کردن حفاظتی وجود دارد. ما دلیل این موضوع را بالا بودن تعداد خرده مقیاس‌ها در سه حوزه نامبرده شده و توضیح دقیق در نحوه انجام خرده مقیاس می‌دانیم که در نهایت منجر به تفہیم بهتر ارزیاب، در انتخاب بهترین گزینه می‌شود. به عنوان مثال در حوزه گرفتن QUEST و در خرده مقیاس حبوبات وجود ۶ حالت مختلف از نحوه گرفتن حبوبات به ارزیاب کمک می‌کند تا بهترین گزینه را انتخاب کند و بر عکس در حوزه حرکات مجرزا QUEST توضیح اندک در مورد نحوه انجام هر خرده مقیاس ارزیاب را در تعیین بهترین گزینه دچار مشکل خواهد کرد. همچنین هر چند نتایج در همبستگی با فیلمبرداری نیز بالا بوده ولی در خرده مقیاس گرفتن بدلیل آنکه وضعیت انگشتان تا حدودی مشخص نبود میزان همبستگی نسبت به ایتراریتر بدون فیلمبرداری و ایتراریتر کاهش یافته است که می‌توان گفت

دحث

نتایج پژوهش حاضر حاکی از آن است که آزمون QUEST از پایایی ایتراریتیر و ایترریتیر با و بدون فیلمبرداری بالایی به خود دارد.

نتایج پژوهش ما همسو با مطالعاتی است که در بررسی پایابی اولیه توسط لو و همکارانش که بین دو آزمونگر به طور همزمان بر روی ۱۶ کودک صورت پذیرفت که همبستگی ۹۵٪ و در مطالعه‌ای دیگر پایابی آن در سایر حوزه‌ها بین ۷۵٪ تا ۹۵٪ بود. همچنین در مطالعه‌ای که به دست آمده بود است (۱۱، ۱۷) و همچنین در مطالعه‌ای که توسط نینکه و همکارانش روی بیست و یک کودک ۴/۵-۲ به دست آمده بود از میان ۹۴٪ باز آزمون (۰-۸۵٪) و درون آزمون گر (۰/۹۵-۰/۸۳٪) و بین آزمون گران (۰/۹۲-۰/۷۲٪) که به صورت فیلمبرداری انجام شد، حاکی از پایابی بالای این آزمون بوده است (۲۱). همچنین ساکرسکی^۱ و همکارانش پایابی بالای (۰/۸۵-۰/۸۸٪) در تمام حوزه‌ها گزارش دادند (۲۲).

مغزی باشد؟

دوم آنکه همکاری کودکان بويژه در سنین پایین کمتر است بويژه زمانی که اندام مبتلا را آزمون می‌کنیم واضح است این کودکان از لحاظ توانمندی‌های شناختی و اجتماعی چندان رشد نکرده‌اند (۲۵) که در این مطالعه نیز محدودیت‌هایی در حین انجام آزمون به همراه داشته است بنابراین استفاده از آزمون‌های دوست داشتنی تر و با نشاط‌تر جهت ارزیابی کیفیت عملکرد اندام فوقانی کودکان فلچ مغزی پیشنهاد می‌شود همچنین با توجه به نتایج این مطالعه پیشنهاد می‌شود از آزمون QUEST جهت ارزیابی و برنامه ریزی درمانی در کلینیک‌های درمانی استفاده شود.

نتیجه‌گیری

تکرار پذیری ایتراریتر و ایترریتر با و بدون فیلمبرداری آزمون کیفیت مهارت‌های اندام فوقانی در کودکان فلچ مغزی بالا است و این ابزار می‌تواند به خوبی کیفیت مهارت‌های اندام فوقانی را در کودکان فلچ مغزی بسنجد.

منابع

- 1- Mutch L, Alberman E, Hagberg B, Kodama K, Perat M. Cerebral palsy epidemiology: where are we now and where are we going?. *Dev Med Child Neurol*. 1992; 34(6): 547-51.
- 2- Boyd R, Morris M, Graham H. Management of upper limb dysfunction in children with cerebral palsy: a systematic review. *Euro J Neurol*. 2001; 8 Suppl 5: 150-66.
- 3- Gordon AM, Duff SV. Relation between clinical measures and fine manipulative control in children with hemiplegic cerebral palsy. *Dev med child neurol*. 1999; 41(9): 586-91.
- 4- Yekutiel M, Jariwala M, Stretch P. Sensory deficit in the hands of children with cerebral palsy: a new look at assessment and prevalence. *Dev Med Child Neurol*. 1994; 36(7): 619-24.
- 5- Krumlinde-Sundholm L, Eliasson A. Comparing tests of tactile sensitivity: aspects relevant to testing children with spastic hemiplegia. *Dev Med Child Neurol*. 2002; 44(9): 604-12.
- 6- Hanna S, Law M, Rosenbaum P, King G, Walter S, Pollock N, et al. Development of hand function among children with cerebral palsy: growth curve analysis for ages 16 to 70 months. *Dev med child neurol*. 2003; 45(7): 448-55.
- 7- Hislop H, Montgomery J. Daniels and Worthingham's muscle testing. Techniques of Manual Examination. 7th edition. Philadelphia: WB Saunders Company; 2002.
- 8- Kendall FP, McCreary EK. Muscles Testing and Function. 4th edition. Baltimore: Williams & Wilkins; 1993.
- 9- Bohannon RW, Smith MB. Interrater reliability of a modified Ashworth scale of muscle spasticity. *Phys Ther*. 1987; 67(2): 206-7.
- 10- Cooper J, Majnemer A, Rosenblatt B, Birnbaum R. The determination of sensory deficits in children with hemiplegic cerebral palsy. *J Child Neurol*. 1995; 10(4): 300-9.
- 11- DeMatteo C, Law M, Russell D, Pollock N, Rosenbaum P, Walter S. Quality of upper extremity skills test. Neurodevelopmental Clinical Research Unit, Chedoke-McMaster Hospitals, Hamilton. 1991.
- 12- Taylor N, Sand PL, Jabsen RH. Evaluation of hand function in children. *Arch Phys Med Rehabil*. 1973; 54(3): 129-35.
- 13- Folio M, Fewell R. Peabody developmental motor scales. Austin, Tex: Pro-Ed Inc; 2000.
- 14- Rosenbaum PL, Russell DJ, Cadman DT, Gowland C, Jarvis S, Hardy S. Issues in measuring change in motor function in children with cerebral palsy: a special communication. *Phys Ther*. 1990; 70(2): 125-31.
- 15- Law M, Cadman D, Rosenbaum P, Walter S, Russell D, DeMatteo C. Neurodevelopmental therapy and upper-extremity inhibitive casting for children with cerebral palsy. *Dev Med Child Neurol*. 1991; 33(5): 379-87.
- 16- Johnson LM, Randall MJ, Reddihough DS, Oke LE, Byrt TA, Bach TM. Development of a clinical assessment of quality of movement for unilateral upper-limb function. *Dev Med Child Neurol*. 1994; 36(11): 965-73.
- 17- DeMatteo C, Law M, Russell D, Pollock N, Rosenbaum P, Walter S. The reliability and validity of the Quality of Upper Extremity Skills Test. *Phys Occup Ther Pediatr*. 1993; 13(2): 1-18.
- 18- Gharib M, Hossieni SA, Akbar Fahimi N, Salehi M. [Survey of Reliability & Validity Quality of Upper Extremity Skills Test In Children With Cerebral Palsy(Persian)]. *Jurnal of Rafsanjan University of Medical Sciences*. 2010; 9(3): 239-46.
- 19- Palisano R, Rosenbaum P, Walter S, Russell D, Wood E, Galuppi B. Development and reliability of a system to classify gross motor function in children with cerebral palsy. *Dev Med Child Neurol*. 1997; 39(4): 214-23.
- 20- Hickey A, Ziviani J. A review of the Quality of Upper Extremities Skills Test (QUEST) for children with cerebral palsy. *Phys Occup Ther Pediatr*. 1998; 18(3): 123-35.
- 21- Haga N, van der Heijden-Maessen HC, van Hoorn JF, Boonstra AM, Hadders-Algra M. Test-retest and inter-and intrareliability of the quality of the upper-extremity skills test in preschool-age children with cerebral palsy. *Arch Phys Med Rehabil*. 2007; 88(12): 1686-9.
- 22- Sakzewski L, Ziviani J, Van Eldik N. Test/retest and inter-rater agreement of the Quality of Upper Extremities Skills Test (QUEST) for older children with acquired brain injuries. *Phys Occup Ther Pediatr*. 2001; 21(2-3): 59-67.
- 23- Hadders-Algra M, van der Fits IB, Stremmelaar EF, Touwen BC. Development of postural adjustments during reaching in infants with CP. *Dev Med Child Neurol*. 1999; 41(11): 766-76.
- 24- BOBATH K, BOBATH B. The facilitation of normal postural reactions and movements in the treatment of cerebral palsy. *Physiotherapy*. 1964; 50: 246-62.
- 25- Hadders-Algra M. The neuromotor examination of the preschool child and its prognostic significance. *Ment Retard Dev Disabil Res Rev*. 2005; 11(3): 180-8.

The Reliability of Quality of Upper Extremity Skills Test in children with Cerebral Palsy

Fahimmi N. (M.Sc.)¹, *Gharib M. (M.Sc.)², Hosseyni A. (Ph.D.)³, Salehi M. (Ph.D.)⁴, Ramezani M. (M.Sc.)⁵, Rashedi M. (M.Sc.)⁶

Received: 28/8/2010

Accepted: 17/2/2012

1- Ph.D. Student of Occupational therapy, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

2- Master of Occupational therapy, Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

3- Ph.D. of Occupational therapy, Assistant Professor of University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

4- Ph.D. Biostatistics, Assistant Professor of Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

5- Master of Anatomy.

6- Masret of Rehabilitation Administration, Hamedan University of Medical Sciences & Health Services (UMSHA), Hamedan, Iran

*Correspondent Author Address:

Pediatric Neurorehabilitation Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Koodakyar Alley, Daneshjoo Blvd., Evin, Tehran, Iran

*Tel: +98 21 2218 0099

*E-mail: gharib_masoud@yahoo.com

Abstract

Objective: The aim of this study was to survey the reliability of Intra-rater and Inter-rater with and without video camera assessment in children with spastic cerebral palsy.

Materials & Methods: In this cross-sectional study, we validate the Quality of Upper Extremity Skill Test questionnaire. Fifty children with hemiplegia aged 19 to 95 months (mean age 61.31 ± 25.7 month) were enrolled in our study using non random available approach. After obtaining parents' consent, intra-rater assessment was performed in one session and inter-rater assessment with camera was done after 10 days. Then, the third examiner did the reassessment, using film observation of 46 children from 50. Spearman correlation for survey the reliability of intra-rater & inter rater with & without video recording assessment & gross motor function classification system 66 for determined functionality of child were used.

Results: Intra-rater correlation was 0.774-0.996, Inter-rater correlation was 0.663-0.998 and correlation for video camera assessment was 0.710-0.974 for the first and third evaluations and 0.652-0.938 for second and third evaluations. P value for sub-scales and total score was $P<0.01$.

Conclusion: There is a high correlation in Intra rater and inter rater assessments with and without video recording in Quality of Upper Extremity Skill Test in children with cerebral palsy. So that it can be used as a reliable test to evaluate Quality of Upper Extremity Skills in these children.

Keywords: Cerebral palsy , Quality of Upper Extremity Skills Test , Reliability